

EPERJESI LAPOK

(FELVIDÉKI SZEMLE)

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI, KÖZMŰVELŐDÉSI ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP.

Előfizetési árak: Egész évre 10 kor., félévre 5 kor., negyedévre 2 kor. 50 fill. — Egyes szám ára 20 fill.
Hirdetési díj: Háromhásas petisor egyszeri hirdetése 15 fill. Többszörös hirdetést jutányosabb. Bélyegdíj: minden hirdetésért 60 fill. Nyiltér: minden sor 20 fill.

Az «Eperjesi Széchenyi-kör»
hivatalos közlönye.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Eperjesen, Fő-utca 59-ik szám, Kösch Árpád könyvnyomató-intézet.
Ide intézendők minden a lap szellemi részét illető közlemények, valamint a hirdetési díjak is.

A pinczesövetkezetekről.

Ujabb az államkormány mindinkább fokozott mértékben teszi gondoskodása tárgyává hazánk gazdaközönségének érdekeit. Mező- és kerti-gazdaságunk támogatására irányzott törekvésében főképen az a meggyőződés vezet, hogy a gazdaközönséget ne csupán anyagi támogatásban, a tőke nélkül sínylődő kis- és nagygazdák számára előnyös hitelforrások hozzáférhetésében segítse, hanem pályadíjak kitűzése által oda is kíván hatni, hogy az egyes gazdasági ágazatok lehetőleg oly népies irányú szakmunkák birtokába jussanak, a melyekben foglalt elméleti útmutatások míg egyrészt áldáshozóan egészítik ki a primitív alakban ősapákról unokákra szállott gyakorlati, gazdasági ismereteket, addig másrészt a gazdaközönség szakműveltségi fokát folytonosan fejlesztvén, a jelen kor szellemének s a mostani komplikáltabb, de nagyobb kockázattal járó gazdasági verseny-theoriáknak több és több hívet szerezzenek.

Nagyon találóan jellemzi egy a földművelésügyi m. kir. miniszteriumnak pályadíjjal kitüntetett s a pinczesövetkezetekről írt népies szaktanulmány hazánkban érintett gazdasági állapotát, a mikor leplezetlenül mutat rá arra a még ma is szálló-ige gyanánt tekinthető felfogásra, hogy hazánk ama bizonyos tejjel-mézzel folyó Kánaán gazdag, boldog földje volna. S valóban, ha végig járjuk hazánk vidékeit, mindenütt azt látjuk, hogy búzáink aczélos, réteinken gazdag rendeket ad az illatos, kövér fű, mindenütt édesre zsendül a gyümölcs, boraink tüzesek s zamatosak, erdőkön, mezőkön bővíben van a vad; férfaink erősek és munkások, asszonyaink szépek és szorgalmasak. S mégis népünk s kivált a gazdaember nem él olyan jólben, a minőben élhetne, mert nem aknázza ki azokat a kincseket, a melyek földjeinkben rejlenek s azokat az előnyöket,

melyek terményeinek feldolgozásánál és értékesítésénél olyannyira kínálkoznak.

E most megjelent szakmunka útmutatást óhajt adni a szőlősgazdáknak és borkereskedőknek arra nézve, hogy miképen lehetne bortermésüket pinczesövetkezetek útján jobb áron értékesíteni és mi módon lehetne az ilyen szövetkezeteket megalakítani.

Ez a különben országos fontosságú kérdés a mi vidékünkön közvetlenül ugyan kevésbé érinti, de tagadhatlan az, hogy kihatásában még a szőlőtermő vidékektől távolabb eső vármezők is közvetve érdekelve vannak a felvetett kérdés által s különösen közlőre érintetnek a hajdani híres borpiacok is, a melyek között valamikor városunk tekintélyes szerepet játszott.

A filloxera által elpusztított, ujabb azonban mesebeli módon feltámasztott, sajnos újabb és újabb szőlőbetegségek által fenyegetett szőlőtermelésünk felvirágoztatását s ezzel együtt a borkereskedés fellendülését, a borminőség javulását s ezzel szemben a bor-árak leszállását a szóban forgó munka attól teszi függővé, mennyire fog sikerülni a jövőben a fellépő szőlőbetegségek ellen szakértelemmel védekezni s az ehhez megkívántató költség fedezésére a termelést jövedelmezőbbé tenni.

Általában borászatunknak mostani fogyasztásai: hogy a drága nyersanyagot nagyon hiányosan, rosszul használják ki; a gondatlan, hibás kezelés folytán sokkal silányabb minőségű bort képesek kiállítani, mint a milyent okszerű műveletekkel lehetne; borainknak nincs állandó, egyforma minősége és jellege s ennek folytán pang a forgalom, boraink számára nincs — főként a külföld előtt — piac.

Mindezeknél fogva ajánlatos volna, hogy különösen a kis- és közép-szőlőbirtokosok maguk között, vidékenként pinczesövetkezeteket alakítsanak. A szövetkezeteknek célja az volna, hogy az erőket tömörítse. A szövetkezeti tagok (szőlősgazdák) elsősorban üzletrészeik alapján

részesednének a szövetkezés előnyeiben. Az üzletrészesedéshez szükséges alaptőke ugyanis a tagoknak szőlőterületeik arányában befizetendő üzletrészeiből gyűlne össze. Az ilyképen összegyűlt alaptőke módot nyújtana egyfelől arra, hogy a költségesebb, kiscgazdák önjerejéből be nem szereshető technikai eszközök beszereztesse s ezeknek felhasználásával a nyersanyag okszerűen s jövedelmezőbbben kihasználtassék, másfelől a kiscgazdáknak hitelt nyújtani is képes volna. A szövetkezet területén termelt különböző fajú szőlőt nem az egyes gazdák fogyasztó eszközökkel, hanem maga a szövetkezet dolgozná fel és értékesítené s a termelők a beszállított nyersanyag arányában részesednének a szövetkezet jövedelmében. A jövedelem pedig ily módon okvetlenül kedvezőbb lenne, mert nemcsak hogy a nyersanyag a legelőkeltebb eszközökkel teljesen kihasználtatnék, de a bortermés minősége is jobb volna s egyes vidékek egységes minőségű bortermése rövid idő alatt fellendíthetné a borkereskedést és fogyasztást is.

Csakis ilyen szövetkezés tudná megalapítani egy-egy vidék borjellegét s tudna állandó és biztos vevőket szerezni. A szövetkezet tökéletesebb kezelése mellett borbetegségek is ritkábban fordulnának elő s így kevesebb veszteség érne a termelőket. Végre a termelők és a borkereskedők sok munkától és utánjárástól megkíméltetnének.

Bortermelésünk még messze van attól a terjedelemtől, a melyre éghajlati és talajbeli viszonyaink között biztosan felemelkedhetik. A haladás biztos útja ez idő szerint csak a szövetkezés lehet s ezt a törekvést elsősorban borkereskedőink vannak hivatva támogatni az által, hogy a már most is fennálló néhány pinczesövetkezet termelését hozzák forgalomba. Kívánatos, hogy mielőbb, minél többben jussanak el ez úton az anyagi boldoguláshoz s a hajdani, sokszor emlegetett jóléthez. (—r.)

AZ „EPERJESI LAPOK“ TÁRCZÁJA.

A keleti-gyöngysor varázsa.

Írta: Könyves Tóth Kálmán
(Folyt és vége)

Három-négy nap múlva Róza úgy érezte, hogy a láb gyötri. Szemei égtek, minden tagjában zibbadást érezett, aztán fáztott. Iszonyú álmok gyötörték. Péter óriássá növekedve, közelített feléje. Vigyorgott, mint a sátán, s ő mintegy varázstól lekötve, nem tudott előle menekülni, karjai közé dült s érezte forró csókjainak égető lehelletét.

Főlebredt, fáztott, didergett. Orvosért küldtek, a ki hólyagos-himlő kitérését jelezte. Hol, kitől kaphatta meg? Hiszen sehová sem járt. De ki tudja azt, honnan támad a ragály?

Péter értesülvén felesége veszélyes betegsége felől, első volt, a ki meglátogatta, sőt maga ajánlkozott, hogy mindaddig, a míg Róza fel nem lábadoz, annak betegágyát nem hagyja el. Ő úgysem járhat-kelhet, ott ülhet folyvást a beteg előtt, gondozhatja, ápolhatja jobban, mint bárki más.

Áldozatkészsége mindenkit meglepett. Hát bizony ő, a világ csúfja, még a himlőt, ha elkaphná is, azzal nem sokat veszít. De legalább teljesíti felesége iránt kötelességét. Hátha áldozatkészsége meglágyítja felesége szívét! Nem a gyöngy regéje, de a hú gondozás nyerj meg az asszonyt.

És ott ült napokig. El nem tudták mozdítani onnan. A viaszos-álczát, mit azért borogatnak az arcra, hogy a himlő el ne éktelenítse azt, ő kezelte. S mily pontosan, mily hűségesen! Fízett ápoló ilyenre nem lett volna képes.

— Legalább jól emlékezik reám, — sóhajtott bánatosan, — s ha felgyógyul, hála fejében melegen szorítja meg jobbomat. Egy forró kézzel is mennyország nekem.

Napokig élet-halál között lebegett a szegény asszony. S mikor először a tükrőbe nézett, a mit Péter tartott elébe, iszonyodva hanyatlott vissza párnái közé.

— A tükröt! — kiáltotta ingerülten, — nem ezt a torzképet, a tükröt adják ide!

— De hiszen a tükrőbe nézte magát, — mondta Péter úr, — lássa, a himlő egy pár nyomot hagyott az arcán, majd elműlik, majd beheged néhány nap múlva.

Eljött az a néhány nap is, de a régi Róza nem jelent meg többé. A betegség irtózatossá pusztítást tett ábrázatán.

Senki, még anyja sem merte vigasztalni. Az is le volt verve, sőt úgy tetszett, hogy nem is szereti már úgy a leányát. Hová mehetnek most? Koldusbot várakozik reájuk. Legjobb volna magukat elveszteni. Nem élet az, a mi reájuk várakozik.

Csak Péter, az a jó Péter nem változott. Dehogy nem! nagyon is megváltozott. Még százszorta jobban látszott szeretni feleségét. Oly gyöngédeden, nyájasan simogatta kezét.

— Hát azt hiszed Rózám, — mondta gyöngéden, — hogy ez a kis változás arcodon meglóhasztotta volna szerelmemet... sőt annál jobban szeretlek... ne félj semmitől, Bondor Péter megtartja esküjét. A ragály elrontotta arcodonak bajját, de így jobban illesz én hozzá, a nyomorékhoz.

Annyit beszélt, annyit rimánkodott, hogy Róza úgy sem számíthatván már e világon semmi boldogságra, rászánta magát, hogy vissza menjen hozzá... hogy a nyomorék hűven ápoló felesége legyen.

— Látod, — hízelkedett férje, — így én százszorta jobban szeretlek; míg szép asszony voltál, féltettelek volna, de hát így ki vetné rád a szemét, így illünk mi egymáshoz igazán. A jó Isten úja működik itt. Meghallgatta imádságomat, melyben kértem, hogy a keleti-gyöngysor regéje valósuljon meg.

S az eltorzított Róza mindennek hitelt adott. Ki is szerethette volna őt, nyomorék férjén kívül. Ha máshoz megye vala nőül betegsége előtt: az most meghidegült

íránta, elúzi házatól. Ez pedig akkor veszi magához. Hálája, vonzalma egyre nőtt s elvégre is idővel beletalálta magát sorsába. Hiszen meg volt kényelme, jólétben úszhatott... csak a külvilágra nézve volt ő halott, nyilvános körben meg nem jelent soha.

Ennek pedig a nyomorék férj szerfelett örült. A sors mintegy egy kézre játszott véle.

De hát az a kimagyarázhatatlan véletlen csodásan szövö az eseményeket. Ott is, hol előtünk úgy látszik, hogy szövevényei kúsztak, bizonyos rendszeresség szerint jár el. Így kellett működnie a házaspár életében is. Volt Rózának egy hűséges cselédje, a kit súlyos betegsége miatt a kórházba kellett szállíttatniok. Róza elhatározta, hogy a beteget meglátogatta. Nem a világról, de önmagáért szeretett mindig szépen öltözködni. Egy vasárnap délután, sűrű fátyollal borítva arcát, nyakába illesztve a gyöngysort, bérkocsin ment el a kórházba s egy jó órát töltött el a szakácsné ágya előtt.

Búcsúzáskor félrehívta az egyik ápolónőt s borraivalót csúsztatott kezébe, hogy gondosabban ápolja betegét. Az ápolónő fűrkészve szegte szemét az úrnőre s végre nem fojthatván vissza kíváncsiságát, e szavakban tört ki:

— Nagyságos asszonyom! kiderült-e a bűntény? Róza megütöközve nézett rá.

— Micsoda bűntény? nem értem. Tán téved maga?

— Dehogy tévedek, — folytatá az asszony, közelebbről vizsgálva a gyöngysort, — sohasem feledhetem el, a mi most körülbelül két éve itt a kórházban történt. Megismerném ezt a gyöngyöt ezer közül is. Az a mesterséges csatt azokkal a gyémánt szemekkel... mintha most is látnám azt a nyomorék, keztyűs kezű urat, a mint a detektívvel idejött s azt a gyöngyöt mutogatta.

Róza most már kezdett érdeklődni. Nem is álmolta, hogy mi fog ebből a felfedezésből fejlődni, de azért szíve hevesen dobogott s a fátyol alatt érezte, hogy arca tűzben ég.

Az eperjesi jogásztudományi üdvözlő-irata Dessewffy Lajoshoz.

Nagyságos *csernaki és tarkeői Dessewffy Lajos*
1848/49. Honvédegyetelnök, a Sárosvármegyei Honvédegyetelnökének
Eperjesen.

Nagyságos *Örnagy, honvédegyetelnök Úr!*

Az eperjesi jogakadémia ifjúságának nevében fordulunk Nagyságodhoz, avval a tiszteletteljes kérelemmel, fogadjon e csekély ajándékot, szabadságharczbeli III-ad osztályú érdemrendjének aranyból készített mását tőlünk szívesen.

Mélyen tisztelt *Örnagy úr!* A szabadságharcz vitéz katonája a nemzetnek vértanút és honvédhősöket adó Dessewffy-család közbecsülésben álló tagja, a Sárosvármegyei Honvédegyetelnök és a nagyidők még köztünk élő többi tanúi iránt óhajtuk ma, a legenda-szerű hősi küzdelem utolsó, szivetrázó akkordjának 50-ik évfordulóján hazafüi lelkünk mélyéből fakadó tiszteletünk és hála adóját evvel lerövíni.

A kegyelet, az a legnemesebb érzélem, mely a múlt idők diadalmának ragyogó varázsához odafüzi a jövőnek biztató reményét; a tisztelet és a hála, az az etikai kincs, mely megmennyíti lelkünket. Tisztelettel viseltetünk az iránt a hős gárda iránt, mely a legszentebb eszményekért: a hazáért és a szabadságért való meszerüen hősi küzdelemben oly fényes lapokat írt be édes hazánk történetkönyvébe; hálaival emlékezünk meg róluk, kik nekünk, unokáinknak megmenték a hazát s vértük hullásával tették lehetővé, hogy mi, késő nemzedéke a hősöknek, békés munkával tölthessük be honfi-hivatásunkat s kegyeletes szeretettel veszünk körül, kik megmaradtak, kiket megmentett a jó Isten kegyelme, hogy megeljenek nekünk nagy dicsőségről és nagy gyászról, hogy élő példái legyenek, mint szeressük a hazát, az alkotmányt, a szabadságot, mint egy-egy élő visszénye, messzeható sugára a múlt idők ködéből is előtűnő nemzeti dicsőségnek.

Nagyságodnak minden csatában, de kivált a komáromiban, melyet a hét Dessewffy részvétele oly emlegetett tette, tanúsított vitézségét a nemzeti kormány érdemrenddel méltányolta, — engedje meg *Örnagy úr*, hogy ennek mását most ifjúságunk nevében felajánljuk.

Ha tetteiben nem is követhetjük elődeinknek, az 1848-iki kollégiumi ifjúságunk példáját, mely nemzetüri zászló alá csoportosult imádott honának szent ügyéért, legyünk egyik velük legalább szellemben és érzelmben s áldozunk az elismerés, a kegyelet oltárán, tegyük le ifjú szívünk lángoló lelkesedésének hódolatát a nagyok iránt, kiknek példája nekünk vezérlő csillagunk; adjuk jelét annak, hogy részt veszünk a félézred alkonyának kegyeletes megemlékezésében mi is, ifjai annak az ősi Kollégiumnak, mely a hazaszeretet temploma volt mindenkoron, mely falai közt őzi Dessewffy Arisztidünk képét, mi polgárai annak a jogakadémiának, melynek egyik legnagyobb jótéveje ép a vértanúnak emléke, mely pártfogói közt találja mindenkor a Dessewffy-családot, mely a honvédegyetelnök megjelenésével megtisztelt ünnepeket minden évben a nemzeti erőfeszítés nagy napja évfordulójának, márczius 15-ikének s a szentelt fájdalom gyászának október 6-ikának.

Fogadjon, kérjük *Örnagy úr* és fogadják a Sárosvármegyei Honvédegyetelnök mélyen tisztelt tagjai a hódolatunkat úgy, mint megnyilatkozását mélyen átértett tiszteletünknek, hazafias kegyeletünknek.

Isten áldása a hősökön!

Az Eperjesi Joghallgatók Testületének 1899. évi október hó 6-ikán kelt üléséből.

Glauf István s. k., (P. H.) *Lavotha Ödön s. k.,*
főjegyző, test. elnök.

— Beszéljen, kérem beszéljen!

— Hát én akkor a himlő-ök osztályán voltam. Az a kis mankós úr azt a gyöngyöt kezébe adta az ott fekvő betegeknek, mert, a mint állította, itt kell lenni annak a beteg családnak, a ki fölismeri, hogy az csakugyan lopott jószág. A kórházfelügyelő úr intette, hogy vigyázzon, mert ha ezek a betegek azt megfogdossák, a betegség reá is átragadhat. Én vittem neki karbolos vizet is, de ő nem tágtott. Végig hurcolta az egész osztályban, — természetes, senki sem ismerte föl. Akkor jót is neveltünk rajta, hogy mily óvatosan dugta vissza a bársony-katulyába S ime, most ezt a gyöngyösöt látom a nagyságos asszony nyakán. Megismerném ezer közül is a gyémántos csatrról, mely akkor egy betegünket meg is vérezett.

Róza e szavaknál ajultan rogyott volna le, ha az ápolónő fel nem fogja.

— Szörnyűség! — kiáltotta azután.

— Micsoda szörnyűség? — firtatta az ápolónő, — hát csakugyan büntény forogna itt szóban? ne jelentsem be a felügyelő úrnak?

— Ne bántsa, — szólt, önuralmát visszkapva a szegény asszony, — csak megijedtem s azért kiáltottam így fel. Nagyon meleg van itt, távoznom kell.

Lesietett s a bérkoesiba ülve, keservesen zokogott. Szíve majd meghasadt. Erről még csak fogalma sem lehetett. Mit tegyen? Reá rohanjon-e nyomorék férjére, megfojtja-e?

Tisztában volt előtte minden. Tehát tervszerüen eszelte ki az ő megfontolását s ördögi szándéka csakugyan sikerült. Nem hiába remegett hát, a mikor meghallotta a gyöngyösor regéjét. De most már mit tegyen? Szemébe vágja-e férjének a gyöngyöt s azután otthagyja a nyomorékokat a kapufélfánál? Es ő, — ő aztán hova menjen? ... Ki a nagy világba? Hová, merre, hacsak a Dunának nem. Kenyeret neki senki sem ad. Eltitkolja-e férje előtt, hogy mindent tud s aztán is gyöngyöden bánják azzal, ki őt is magához rántotta le, hogy világ csúfja legyen eltorzított ábrázatjával? Most emlékezett már

Eperjesi Széchenyi-kör.

Körünk igazgató-választmánya — mint lapunk múlt számában már jeleztük — október 7-ikén gyűlést tartott *Szinyei Mersé István* elnöke alatt. A gyűlés mindenekelőtt a legnagyobb örömmel és hálaival vette tudomásul a Kör vénökének, lapunk múlt számában közlött, nagybecsű levelét, a melyben annyi szívesességgel s Körünk ügyei iránt annyi nemes előzékenységgel és áldozatkészséggel tudat a Petőfi-ünnepeken való megjelenéséről, közreműködéséről és arról, hogy ennek lehető legnagyobb sikere érdekében meg fog tenni mindent, a mit csak tehet. A gyűlés benső hálaának jegyzőkönyvében is meleg kifejezést adott a szép levelért. Helyesléssel vette tudomásul a gyűlés azt, hogy a kassai színház megnyitása alkalmából Körünk elnöksége, Kassa város közönségét, meleg táviratban üdvözölte. A legnagyobb örömmel és hálaival fogadta a gyűlés *Microys* cs. és kir. ezredesnek átiratát arra nézve, hogy a katonazenekarnak a szokásos feltételek mellett ez évadban leendő közreműködése szintén biztosítva lett, mert jól tudja, hogy a körü zeneesték sikerének ez képezi egyik legkiválóbb biztosítást. A Petőfi-ünnepre vonatkozólag az igazgató-választmány a következő végleges határozatokat hozta és pedig lényegében a megbízott három szakválasztmány javaslatának elfogadása mellett: A Petőfi-ünnep határnapját véglegesen 1899. október 29-ikén (vasárnap) állapította meg. Az ünnepély délelőtt 10 órakor, a «Feketes» nagyeremben tartandó díszgyűléssel veszi kezdetét, melynek műsorát az állami tanítóképző-intézet dalkaranyítja meg s az Eperjesi Dalegyet éneke fogja bekekeszteni. Az ünnepélyen a megnyitót, mely Petőfinék és érdemeinek méltatását is felkarolja, dr. *Berzeviczy Albert* v. b. t. t. védnök fogja mondani. A mennyiben, — a mi biztosra vehető, — a meghívott fővárosi irodalmi társulatok képviselői felszólalni kívánnak: ezek a védnöki megnyitót után fognának felszólalni. Ezután egy költemény szavalása következne, a melyet dr. *Szlávik Mátys*, a Kör vezértisztviselőinek egyike, adna elő. Erre dr. *Horváth Ödön* körü titkár előadása következne: «Petőfi Eperjesen» czímen, a melyben a Petőfi városunkban való időzésére vonatkozó adatok lennének egybeállítva és bemutatva. Végül *Szinyei Mersé István*, főispánnak, a Kör elnökének zárószavai rekesztenék be az ünnepeket. Az ünnepélyből egy bizottság megyen ki az Erdei laknál fennálló emlékoszlophoz s azon elhelyezi a Kör koszorúját. Az ünnepély végén pedig a közönség kivonul a Petőfi itteni szállásul szolgáló fő-utcai Klór-féle házhoz és megtekinti az ennek falába befalozott emléktáblát. Az emléktábla szövegét a gyűlés a következőben állapította meg:

Ebben a házban szállott meg

PETŐFI SÁNDOR

Kerényi és Tompa barátainak látogatására
1845. ápril 4. — május 2-ig
az «Erdői lak» költői versenyének idején.

Az «Eperjesi Széchenyi-kör».

Az ünnep után, d. u. 2 órakor, díszbéd következik a városi Vigadó nagyeremben, a melyen városunk és vidékünk művelt közönségének nagy számmal leendő részvételére számítanak. Esti fél 8 órakor díszelőadás lesz a városi színházban, a melyet a magyar-irodalmi, zene- és képzőművészeti és színi-szakválasztmányok egyesülten rendeznek s a mely mintegy tíz érdekes pontból fog állani. A díszelőadás jövedelme a városi színház-alap és a Széchenyi-kör pénztára között fog megoszolni. Az ünnepélyre meghívta az igazgató-választmány *Wlassics Gyula* v. b. t. tanácsos, vallás- és közoktatásügyi m. kir. minisztert, úgyis, mint a Kör

arra is, hogy a nyomorék hűségés ápolása kiesztel ürügy volt. Azt a viasz-álcát, a mit az orvos rendelt — hogy ábrázata megóvassék, — férje többször levette s maga illesztette föl. Mindez most világott ki előtte. Irtozatos ember, retentő szörnyeteg!

A kocsi hazaért. Alig tudott feltárorogni a lépcsőn. Forgott vele a világ. Szemei vérben forogtak. Nem volt még tisztában most se azzal, hogy mit tegyen.

A mint a szobába lépett és meglátta férjét, a mint nyájasan mosolyog felé s járószékében ülve, kitarja karjait: Róza elvesztvén teljesen önuralmát, lekapta nyakáról a gyöngyösöt, odadobta férje arcába s önmagából kikelve kiáltotta:

— Te szörnyeteg! tudok mindent... e gyöngygyel hoztad rám a ragályt, e gyöngygyel tettel szerencsétlenné S most én ezzel fojtalak meg.

Reá rohant. A gyöngyöt nyaka köré akarta keríteni. A nyomorék kiáltott, fűdökolt, nyöszörgött. A küzdelemben felborult a járószék. Férje elbukott s a lelki uralmát elvesztett nő öntudatlanul is fojtogatta a szerencsétlent, a ki torkszakadtából kiáltozott segítségért.

Szerencsére a szobalány meghallotta a kiáltást s rohant a szobába. Látván a földön fetregő nyomorékokat s mellette a feldúlt arcú rettenetes asszonyt, kiszaladt a szobából s szintén segítségért kiáltott.

A szomszédok csak nehezen tudták megfékezni a szerencsétlen Rózá. Dühöngött, ordított. Szegény asszony megtévelyodott.

Így végződött a keleti-gyöngyösor szomorú regéje Pétert nem bántotta ezután sem a lelkiismeret. Jobban fájt neki, hogy szerencsétlen feleségeért fizetnie kellett a tartásdíjat.

— Csak az a véletlen közbe ne jött volna, — sóhajtott több ízben, — a gyöngyösor regéje nem végződik ilyen szomorúan.

Most aztán azon töri a fejét, hogy kinek ajándékozta ezt a végzetes gyöngyösor... a legnagyobb ellenségének: saját bátyjának, a ki halálára vágyakozik.

tiszteleti-tagját. Ezenkívül meghívta a Magyar Tudományos Akadémiát, a Kisfaludy-Társaságot és a Petőfi-Társaságot, Sárosvármegye törvényhatóságát és Eperjes sz. kir. város közönségét. Külön kérést levelet intézett a Kör dr. *Várady Antalhoz*, a Kör tiszteleti tagjához, hogy az ünnepélyen való megjelenésén kívül azt is kérve, hogy az esti díszelőadásra egy szavaltati pontot elvállalni szíveskedjék. A vendégek elszállásolására és a díszbéd rendezésére külön bizottságokat alakított az igazgató-választmány és pedig az előbbibe dr. *Szlávik Mátys* és *Magyar Józsefet*, az utóbbiba: dr. *Mikler Károlyt*, *Berzeviczy Eleket* és *Szinyei Mersé Félixet* kérvén fel. A gyűlés, a Petőfi-ünnepély ügyének ilyképen történt elintézése után, örömmel vette tudomásul a magyar-irodalmi szakválasztmányának a körü pályázatok eredményéről szóló jelentését; ellenben sajnálattal vette tudomásul azt a levelet, a melyet a tervezett képkiallítás ügyében az Országos Magyar Képzőművészeti Társulattól kapott s a mely a rendezés feltételei között, eddig soha se említett feltétel gyantát azt említi, hogy a Kör, illetve a rendezőség, a kiállítás alkalmával 3—4000 ftos képvásárlást biztosítson. Az igazgató-választmány sajnálattal konstatálni kénytelen, hogy erre az eddig soha sem érintett feladatra — az itteni viszonyokra való tekintettel — legjobb akarata mellett se vállalkozhatik. Ezt a körülményt különben a Kör elnöksége határozottan jelezte már az Orsz. Magyar Képzőművészeti Társulat előtt előzetesen is, a mikor f. év márczius 23-ikán kelt levelében többek között így írt: «Körünk az ily képkiallítás rendezésénél készsége elvállalhatná a helyiség megszerzésének és biztosításának, a kiállítás őrizésének és berendezésének, a felügyelet tartásának, a kiállítási útmutatók nyomtatásának s a ki- és visszacsomagoltatás költségeinek a fedezését. Az Orsz. Magyar Képzőművészeti Társulatot tehát a kiállítási szabályok 56. §-a értelmében, csak a szállítási s a be- és kicsomagolási költség s esetleg a szállításhoz szükséges költségek terhelnek... A belépő-díjakból befolyó jövedelmek elsősorban a Széchenyi-körnek, a fentebbiek szerint elvállalandó, közreműködési terheinek és költségeinek fedezésére lennének fordítandók... Esetleges eladások közvetítését Körünk minden jutalékra való igény nélkül eszközölné, a velünk közlendő árak szerint... Teljes őszinteséggel ki kell emelnünk azt, hogy a kiállított műveknek eladására biztosan számítani itt kevésbé lehet; ezt igazolják az eddigi kiállítások alkalmával tett tapasztalataink is.» Végül az igazgató-választmány örömmel vett tudomásul a Petőfi-házra megindult gyűjtés eddigi szép eredményéről.

Díszbéd a Petőfi-ünnep alkalmából. A Széchenyi-kör e napokban bocsátotta ki az október hó 29-ikén megtartandó Petőfi-ünnep alkalmából rendezendő díszbédre vonatkozó, következőképen szóló aláírási íveket: «Az Eperjesi Széchenyi-kör 1899. évi október hó 29-ikén a legnagyobb költőnk: Petőfi Sándor elhunytának 50-ik évfordulója emlékére nagyszabású ünnepeket rendez, mely alkalommal a Kör védnöke: dr. *Berzeviczy Albert* v. b. t. t. ő nagyméltósága, valamint a Magyar Tudományos Akadémia, Kisfaludy-Társaság, Petőfi-Társaság képviselői is részvételükkel fogják Körünk ez országos jellegű ünnepének fényét emelni.

A Kör igazgató-választmánya elhatározta, hogy ez alkalommal, a délelőtti díszgyűlést követően, a megjelenő kitünőségek tiszteletére s az ünnepi hangulat fokozására a városi Vigadó nagyeremben díszbédet rendez, a melyen való részvétel céljából felkéri a Körnek tagjait és más érdeklődőket, hogy jelen aláírási íven részvételi szándékukat kifejezzék s ez által az ünnep e részének sikeréhez is hozzájárulni szíveskedjenek.

A részvételi jegy ára — beleértve a zenedíjat is — 3 forint, mely összeg, az aláírás kötelező voltára való tekintettel, az aláíráskor fizetendő.

A díszbéd kezdete d. u. 2 órakor.

Eperjes, 1899. október hó. Hazafias üdvözlettel

az Eperjesi Széchenyi-kör».

Már most a legmelegebben hívjuk fel az érdeklődők figyelmét a díszbédre. Az ünnep fényéhez méltó volna, ha minél számosabban vennének részt a díszbédben is. Jelentkezéseket, legkésőbb október 21-éig, *Kösch Árpád* is szíves elfogadni, ugyanaddig a vidéki választmányok elnökeihez s a hatóságokhoz intézett aláírási ívek beküldését is kéri a rendezőség, hogy a mutatkozó részvételhez képest intézkedhessék.

Az «Eperjesi Széchenyi-kör» gyűjtése a Petőfi-házra.

II-ik kimutatás:		Kor. fill.
Dr. Krayzell Aurél	10	—
Bethlenfalvy Bornemisza Éva	2	—
Villecz János	4	—
Özv. Klór Gyuláné	6	—
Schwarz Armin	2	—
Glaser Mór	2	—
Összesen:	26	—
I-ső kimutatás	202	—
Együtt:	228	—

Vármegyénk és városaink.

Törvényhatósági közgyűlés. Mint értesülünk: a törvényhatósági bizottság rendszeres évnegyedi őszi közgyűlését f. évi október 23-ikán fogják megtartani. Ezt megelőzőleg az állandó választmány ülése f. évi október hó 19-ikére van kitűzve.

Oktober hó 17-ikén délelőtt községi és körjegyzői szigorlatot fognak tartani.

Ragados állapotbetegségek Sárosvármegyében
1899. évi október hó 8-ikán. *Lépfene*: Tapolyi járásban Kurima 2 udvar. *Rühkór*: Alsó-tarcai járásban Somos 5 udvar. *Sertésorbanca*: Felső-tarcai járásban Darócz 15 u., Palocsa 1 u.; szekesői járásban Deméte 1 udvar. *Sertésvész*: Alsó-tarcai járásban Berettő 1 u., Bogdány 2 u., Bolyár 1 u., Gulyvész 2 p., Keczer-Peklén 3 u., Lapispatak 1 u., Szt.-István 31 u., Senyék 3 u., Szokoly 9 u., Tapolcsán 8 u.; felső-tarcai járásban Bodonlaka 3 u., Magyar-Jakabfalva 2 u., Oroszvolva 1 u., Péchújfalu 5 u., Palocsa 2 u.; siroakai járásban Berzenke 1 u., Hedri 1 u., Megye 6 u., Német-Jakabvágás 1 u., Salgó 1 u., Sztanka-Hermány 2 u.; tapolyi járásban Girált 1 u., Kapi-Németfalva 3 u. Töltszék 6 u.

Zárlat. Eperjes sz. kir. városban, Keczer-Kosztolány és Bolyár községekben a sertésállomány között a sertésvész, Kálnás községben a szarvasmarha-állomány között a lépene ragályos betegség megállapítottán, a nevezett községekben, illetve Eperjesen folyó hó 3-ikától 8 napig K.-Kosztolány és Bolyár községekben folyó hó 4-ikétől 30 napig udvar-, illetve Bolyárban községi-, továbbá Kálnás községben f. hó 4-től 14 napig udvar-zárlatot rendeltek el az említett állatfajokra.

Zárlat-feloldás. Senyék, Berettő, Palocsa, Sztanka-Hermány és Hedri községekben a sertésvész, Palocsa községben a sertésorbanca és Kapi községben a lépene ragályos betegség miatt elrendelt udvar-zárlatot feloldották.

H I R E K.

* **Előfizetési felhívás.** Az új évnegyedtől kezdődőleg, lapunkra ezennel előfizetést nyitunk.

Előfizetési árak:

Egész évre	10 kor. — fill.
Félévre	5 « — «
Negyed-évre	2 « 50 «

Az előfizetési pénzek lapunk kiadóhivatalához: *Köschl Árpád* könyvnyomtató-intézetébe (Eperjes, Fő-utca 59. sz.) küldendők.

* **Erzsébet-szobor a Szepességen.** Arady János, a prakfalvi vasgyár igazgatója kezdeményezésére a Hüttengrund nevű fűrdőtelepen, azon a helyen, a hol tavaly az uradalom Erzsébet-fákát ültetett, most a királyné mellszobrát állították fel. A szobor a prakfalvi vasgyárban készült.

* **Kerényi Frigyes 1845-ik évi lakására nézve,** a melyben Petőfi látogatását fogadta, nézeteltérések merültek fel. A mennyiben egyik nézet szerint ez a lakás a jelenleg is Kerényi- emléktáblával megjelölt ház, t. i. a Kerényi szülőháza, a másik nézet szerint pedig a mai Klór-féle ház lett volna. Az e tekintetben esz-közölt szorgos utánjárások immáron az utóbbi nézetet igazolják és pedig kétségtelenül. Ezt igazolja magának a Klór-családnak előszeretettel őrzött visszaemlékezése, ezt igazolja több egykori kortársnak állítása is. De ezt igazolja egész világosan az áldott s valóban költői lelkületű Irányi Istvánnak, a három költő e méltó barátjának naplójegyzete ezek alapján 1880-ban tartott előadása is. «Eperjesen 35 év előtt Petőfi, Tompa, Kerényi» czímen, a melyben erre a kérdésre vonatkozólag a következő adatok olvashatók: «Kerényi Frigyes, költői nevén: Vidor Emil, helybeni lakos; a mostani Hajts-féle ház, a Berger-szálloda, Kerényinek atyái, illetve anyja utáni örökségének egy részlete volt s ezt ő, az előadandó korszakot (1845) megelőzőleg Hajts Lajos tanár neje, szül. Goldberger Berta asszony édesatyjának, mint jó barátjának, 10,300 pfrton eladta, hogy Pesten élő Soma bátyjával könnyebben megosztózhassék, s maga a tőzsomszédságban, a mostani *Chlor ház emelén, az utcára, két szobát tartott*». Természetes ez adatok alapján, hogy a Petőfi eperjesi szállását megjelölő emléktáblát a Klór-féle ház főutczei falába fogják beilleszteni.

* **Kinevezés.** A pozsonyi kir. ítélőtábla elnöke *Schlott Vilmost* díjtalan joggyakornokká nevezte ki.

* **Nemes tett.** *Dessewffy Lajos*, társadalmi életünk e közbecsülésben álló kiváló alakja, 200 koronát tett le a jogakadémia dékáni hivatalánál abból a czélből, hogy ez az összeg a *Foghallgatók Segítő-egyesületének* tőkéjéhez csatolassék. A nemes adomány mindennél szebben dicséri önmagát s valóban követendő szép példát szolgálhat mindenkinek, a ki egy valóban nemes s a jogtanuló ifjúság jövőjére oly üdvös hatással lévő célt óhajt előmozdítani.

* **A magyar görög-katholikus zarándokok Rómába** f. hó 29-ikén este 8 órakor indulnak Budapestről. A magyar nyelvű istentisztelet érdekében zarándoklók vezetője *Fürsch Gyula* megyéspüspök lesz és rendkívüli impozánsnak ígérkezik, a mit az eddig beérkezett jelentkezésekből lehet következtetni. A rendező-bizottsághoz még folyton érkeznek a bejelentések.

* **Külföldi tanulmányút.** Dr. *Meliorisz Béla*, jog akadémiaink jeles ifjú magántanára, e napokban indult ismét útnak, hogy Németországban folytassa tanulmányait, a melynek eszközlésére, mint annak idején jelentettük, oly ritka szép utazási ösztöndíjat kapott a vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszteriumtól. Igéretét bírjuk e jeles tollú munkatársunknak, hogy többször fel fogja keresni lapunk hasábjait ismét az ő «Úti jegyzet»-eivel, a melyeket közönségünk eddig is oly nagy élvezettel olvasott.

* **Az emberszeretet nevében fognak beállítani** minden házhoz e napokban a Sárosvármegyei Jótékony Nőegylet igazgató-választmányának tagjai, hogy a szokásos évi gyűjtés céljából adakozásra kérjék

városunk nemesszívű közönségét. Ajánljuk a lelkes hölgyeket — a kiktől ez a nagy szívesség, a melyben az egylet ügyeit részesítik, csupán a legnagyobb önfeláldozás — művelt közönségünk szives, jóindulatú figyelmébe, a szent ügyet pedig, a melyet ők e nagy áldozat meghozatalával előmozdítani igyekeznek, szintén ajánljuk közönségünknek — eddig is annyi hálával és elismeréssel tapasztalt — kegyes áldozatkészségébe.

* **Eperjesi hölgyeinek koszorúja a Petőfi-emléktáblán.** Mint értesülünk, mozgalom indult meg arra nézve, hogy a magyar lant legnagyobb mesterének: Petőfinék eperjesi tartózkodási házat megjelölő emléktáblára Eperjes sz. kir. város lelkes hölgyei illeszzenek koszorút. Értesülésünk szerint az erre vonatkozó felhívást közelebb fogják közrebocsátani. Nem tudjuk elég elismeréssel illetni ezt, a hazafias hölgyközönségünk-höz annyira méltó, életrevaló, szép mozgalmat s midőn arra a legmelegebben felhívjuk városunk összes hölgyeinek szives figyelmét és érdeklődését, konstatáljuk, hogy ezzel a lépéssel városunk közönsége csupán önmagát fogja megtisztelni. Reméljük és óhajtjuk is, hogy a szép eszme szép sikert arasson!

* **A Kollégium igazgató-választmánya** október 10-ikén dr. *Schmidt Gyula* és *Glauf Pál* főesperes elnöke alatt gyűlést tartott. Dr. Schmidt Gyula elnök szívesen köszöntötte az egyházkerület részéről az igazgató-választmányba beválasztott új tagokat, első-sorban a jelenlevő Münnich Kálmán bányai igazgató, egyházmegyei felügyelőt; Tahy József és Kubinyi Géza orsz. képviselő kimentették távolmaradásukat. Majd hivatalosan is jelentette a kollégiumi jogakadémia dékánjának dr. Horváth Ödönnek kir. tanácsossá történt kinevezését s egyúttal megragadta az alkalmat arra, hogy a Kollégium kormányzó-testülete nevében, meleghangú hosszabb beszédben méltányolva a kitüntetettnek a Kollégium iránt szerzett s e legmagasabb kitüntetésnek is alapját képező érdemeit, legjobb szerencsekívánatát s örömet fejezze ki az örvendetes királyi tény fölött. A lelkes ovációra dr. Horváth Ödön meghattant mondott köszönetet. Ezután Kapi Gyula és Klemens János rendes tanárok lettek a hivatalos esküt. Tárgyalták a főgimn. tanári-kar fizetési szabályzatát s azt elfogadták; ezentúl tehát fizetésük teljesen egyenlő lesz az állami hasonlítottak tanárainak fizetésével. A koll. végrehajtó-bizottság eddigi tagjait újból megválasztották; Szentiványi Árpád helyére Münnich Kálmánt. Egy üresedésben levő tanszékre pályázat kiírását határozták el. Elnök a legészintébb elismeréssel s hálával emlékezik meg Eperjes sz. kir. város közönségének azon nagylelkű határozatáról, mely szerint a koll. jogakadémiaéig eddig nyújtott évi 1000 forint évi 2000 frtra emelte fel s állandósította. A gyűlés legészintébb köszönetének ad jegyzőkönyvi kifejezést és áldozatkész tett fölött. Dr. Horváth Ödön kir. tanácsos, dékán jelentette hogy Dessewffy Lajos igazgató-választmányi tag 100 forint adományozott a jogsegélyegyletnek; hálás köszönettel ezt is örvendetes tudomásul vette a gyűlés. Elnök bejelentette, hogy özv. Vandrak Andrásté a koll. tulajdonát képező árok-utcai házában levő lakásévezetéről lemondott. A gyűlés Kollégiumunk nagynevű tanárának érdemeit óhajtván méltányolni, egyhangulag s készséggel kimondta, hogy az ezentúl a főgimn. igazgatóknak lakbéré fejében átengedett lakás bérösszegét özv. Vandrak Andrásté rendelkezésére bocsátja. Ezután még több folyóügy nyert elintéztet s a gyűlés az ügybuzgó elnök elterelésével ért véget.

* **Kerekpárverseny.** Múlt vasárnap (okt. 8-ikán) rendezte az Eperjesi Torna- és Vívőegyesület kerékpáros-tálya országúti kerékpárversenyt. A versenybíró-ság elnöke: *Szinyei Merse István* elnök nagy figyelemmel és érdeklődéssel kísérte a versenyeket, mellette *Pethe Ferenc* titkár buzgólkodott, mint időmérő és indító. Közönség — dacára a rossz időnek, — elég szép számmal volt, javarésze persze a fiatal gárdából került ki, kiket nem volt képes a dermesztő szél távol tartani. A 4 km. junior-versenyt és a 10 km. egylet-versenyt *Timcsák Aladár* nyerte meg, s formájánál fogva ő néki kellett volna védeni az egylet színeit a 30 km. főversenyben is; de hát «idehaza könnyebben termet a babér», — mögötte Gregor Endre, illetőleg Dahlström Károly jöttek második helyre, mint egyedüli versenytársai. A 30 km. főversenyben az amúgy is favorit «fővárosiak» még a remélnél is könnyebben győztek. Első lett *Seregi Sándor* (Sólyom K.-E.), második 20 mtr.-rel Löwy Arthur (Fővárosi K.-E.), harmadiknak jött be Gelle Barna (Losonci K.-E.). A senior-versenyben *Dahlström Károly* győzött. Benne igen jó seniorja van az egyletnek. A *végversenyben* (5 km.) első lett *Gelle Barna*, második Raab János (E. T. és V. E.). Verseny után sokan gyűltek össze a Berger-szálló sörcsarnokában, hogy jelen legyenek a díjkiosztáson, melyet Szinyei Merse István elnök igen meleghangú, elismerő szavak kíséretében eszközölt.

* **Az Eperjesi Torna- és Vívőegyesület választmánya** október hó 10-ikén tartott ülésén napirend előtt *Szinyei Merse István* elnök indítványára elhatározta, hogy küldöttségileg fogja megköszönni Uhlarik Mátyásné zászlóanyának, hogy az egyletet a zászló-avatás emlékére díszes kiállítású arcképpel tisztelte meg. Ezek után elnök átadta az elnöki tisztelet Uhlarik Mátyás alelnöknek, a kinek elnöklése mellett eszközöltek 17 tagfelvételt, meghallgatták a szept. 3-iki athléitai és okt. 8-iki kerékpárversenyekről, valamint az egyesületnek a Magyar Kerékpáros-Szövetség közgyűlésén való képviseltetéséről szóló titkári jelentéseket. Köszönettel vette tudomásul Vogel Béla pénztárosnak havi jelentését, melyből kitűnt a többi között, hogy az egyesületnek 144 tagja van, a mi kiválóan szép szám a fővárosban is, nemcsak a mi vidékünkön. Ezután beszámolt a titkár annak a mozgalomnak az eredményéről, a melyet az egylet egy játéktér ügyében megindított s a mely beszámolás folyamán a vál-

ünnepélyesen jegyzőkönyvi köszönetben kívánta megörökíteni háláját a városnak, kérve annak további támogatását is. Elhatározták, hogy a tornát hetenként hétfőn és pénteken 6—8 óráig tartják meg, míg a vívást illetőleg a titkár megbízást nyert ez irányban eljárni. Ezután még néhány «folyó ügyet» intéztek el, mely után az ülést az alelnök berekesztette.

* **Az ág. hitv. ev. I. egyház — Csink János** érdemes tanítójának nyugalomba vonulása alkalmából — 1899. október 22-ikén d. e. 11 órakor a Kollégium nagytermében ünnepélyes közgyűlést tart, melyre az ünnepeltnek volt tanítványai és általában a nemes ügy iránt érdeklődők: ez úton is meghívotnak.

* **Az Eperjesi Jogász-Vívőegylet** f. évi október 12-ikén tartott közgyűlésén dr. *Berzeviczy Albert* v. b. t. tanácsost, dr. *Schmidt Gyula* országgy. képviselőt s kollégiumi felügyelőt, *Tahy József* várm. alispánt s dr. *Mariássy Béla* arvaszéki ülnököt s jogakadémiai magántanárt, az egylet és az ifjúság iránt tanúsított meleg érdeklődésükért, egyhangú lelkesedéssel *tiszteleti tagokká* választották. A gyűlés főjegyzővé *Markó Jánost* választotta s helyesléssel vette tudomásul, hogy *Dobay Károly* vívómester október 15-ikén fogja a vívótanfolyamot megkezdeni és pedig a Pannónia-szálló e czélra biztosított nagytermében.

* **A Sárosvármegyei Általános Népnevelőegyesület felső-tarcai járásköre** f. hó 26-ikán (csütörtökön) d. e. 9^{1/2} órakor Kis-Szebenben, az óvodai helyiségben tartja őszi ülését a következő tárgysorozattal: 1. A múlt ülés jegyzőkönyvének felolvasása. 2. Sommer Ilona óvónő társalgása a dióról. 3. Krausz István tanító gyakorlati tanítása a mondatról. 4. Szurkay Manó tanító felolvasása. 5. Folyó ügyek. 11^{1/2} órakor kirándulás lesz az áll. faiskolába, mely alkalommal Ritzl Károly faiskola-kezelő «A gyümölcsfák kiültetéséről, továbbá gondozásáról» fog előadást tartani.

* **Az Eperjesi Kuglizó-Társaskör** október 11-ikén *Szmoligovics Szilárd* elnöke alatt rendkívüli közgyűlést tartott, a melyen a dobóház újbóli kiépítése került tárgyalás alá. A téli kuglizó kiépítésének eszméje s a pavillon és a dobóház épületének egy folyó-sóval való összekapcsolása elejtették. Az építkezés foganatosítása egy szűkebb körű végrehajtó-bizottságra bízott. A közgyűlésen *Szinyei Merse István* főispán is megjelent. A kuglizó-társaskör október 7. és 8. napján *versenydobalást* rendezett, mely a Kőr pénztárosnak 24 ftr 90 krt eredményezett. *Gregor Endre* kuglikirály söröskészletéből álló adományát 90 bábuval *Lux Róbert* nyerte el. A társaskör díszes feketekávés-készletét *Gregor Endre* nyerte el, ki azonban azt a libadobálás alkalmával való kijátszásra a társaskörnek ajánlotta fel. A kuglizó-társaskör egy másik adományát *Weber Károly, Schroepfer Antal* adományát 75 bábuval *Liska Mihály* nyerte el. A társaskör befejező összejövele az október 21—22. napjain tartandó *libadobálás* leendő.

* **Magyar, német, francia és angol nyelvben,** valamint rajzban és festésben lelkiismeretes oktatást ad egy polgári-iskolai oklevéllel bíró tanítónő. Cím: Eperjes, Megyeház-utca 8. sz.

* **Ingyen-tankönyvek.** Az Eperjesi Széchenyi-kör népnevelési szakválasztmánya a feketeküti, felsőszvidniki, gromosi, hrabszkei, komlósi, kurói, ladoméri, mergeskai, nikovai és rencsisői gör.-kath. elemi iskolák részére összesen 240 magyar olvasókönyvet ajándékozott.

* **Elveszett.** F. hó 6-ikán egy arany mellű, a közepén egy három levelű lóherével, melyen egy opálkő volt. A megtaláló kéretik, hogy adja be a rendőrséghez, hol is jutalomban fog részesülni.

* **Tolvaj cseléd.** *Pethe Ferenc* főgimn. tanár kárára a cseléde ellopott egy piros-köves aranygyűrűt, melyet a rendőrség a börtöndjében megtalált. Följelentették az ügyészségnek.

* **Figyelmeztetés.** A rendőrség figyelmezteti az érdekelteket, hogy a villamtelep melletti malomárkokban a lovak, szarvasmarhák úztatása és a fehérmű-mosás tilos s az ezen tilalom ellen vétők ellen megindítja a kihágási eljárást.

* **Pinczetűz** volt f. hó 9-ikén a Fő-utca 52. sz. ház pinczéjében, melyet Roth Adolf fűszerkereskedő tart bérletben. A tüzet másfélórai munka után a tűzoltóság elfojtotta. A rendőrség megindította a vizsgálatot, hogy mikép támadt a tűz.

* **Eperjesi anyakönyvi statisztika** szeptember haváról. Született 15 fi, 20 leány, ezek közül egy *római kath. férfi* és *izraelita nő* vegyes-házasságából egy leánygyermek az izr. vallás javára. Halva született 2 leánygyermek. Meghalt 10 fi, 11 nő. Házasságot kötött 14 pár, ezek közül római—rómaival 10 esetben, római—göröggel 2 esetben, ágostai—ágostaival 1 esetben és evang.-reform.—ágostaival 1 esetben.

* **Vasút Tátrafüredre.** Mint értesülünk, a kassa-oderbergi vasút igazgatója legközelebb Tátrafüredet Tátra-Lomnicczal vasútvonalal összekötni szándékozik. Szakközgei az előmunkálatokat máris megjeztették s rövid időn belül megvalósul az a hó óhajtás, mely a Kárpátoknak e világhírű gyöngyét vasúton megközelíteni kívánta. Méltó folytatása volna a megkezdett munkának, ha a Csorbai-tótól Barlangligetig létesítenének vasútvonalat, összekötve ez által az összes fűrdőtelepeket. Ez a szép terv is ujabban mind nagyobb hullámokat vert.

* **Bártfa város egykori szőlője.** *Báró Mattencloit Richárd* osztrák-sziléziai nagybirtokos és *Taffe* grófné, a volt osztrák miniszterelnök nővére, megvették Tállyán, az egykor Bártfa város, majd a Hegedűs, Mezey- és Lippóczy-családok s legutóbb a Lippóczy Norbertné birtokát képezett s a filoxera által való elpusztulása után nagy pénzadatokkal rekonstruált «Bártfai» nevű szőlőhegyet *Báró Mattencloitnak* Tokajhegyljén már nagyobb szőlőterületei vannak, melyeket a legnagyobb szakértelemmel és pénzadatokkal rekonstruál. Leikes híve Tokajhegylja szőlőszete-ek borá-

szatának s előnyösen hozzájárul a tokaji bor — különösen külföldön erősen megingott régi jó hírnevének visszaállításához. A Lippóczy-féle szőlő 21 kat. hold s báró Mattencloít 63,000 frtért, tehát holdját 3000 frtért vette meg. Ez azért is nagy feltűnést kelt, mivel ilyen nagy kiterjedésű kész szőlőt még nem adtak el. Örvedetes, hogy szőlőinket ilyen mesés áron keresik, még örvedetesebb volna azonban, ha még mindig Bártia tulajdonában látnók a Hegyaljának e szép területét.

* **A kötelező koronaérték-számítás.** Ismereten hogy 1900. január 1-ével életbelép a kötelező koronaérték-számítás. Erre való tekintettel, most valamennyi minisztérium rendeletet intézett alantás hivatalaihoz, hogy összes számadásaikban és könyveikben az eddig használt ausztriai értékű forint és krajczár helyett a megfelelő átszámítással a korona és fillér, a rövidített frt. és kr. helyett pedig a k. és f. megjelöléseket használják. Egyáltalán utasítják a minisztériumok az alantás hivatalokat, hogy a koronaérték-számítás életbeléptetésétől kezdve szigorúan ügyeljenek arra, hogy minden nyomtatványon és ügyben csakis a koronaérték nyerjen kifejezést.

* **A furfangos csizmadia.** Agyafúrt legény Teandai József, a kiért a rendőrségek tüvé teszik most az országot. Nem bűnös az egyében, mint abban a nagy furfangosságban, a mit a maga gyarapításának okából kieszt Czipész-segéd volt eredetileg. Kisdéd csalárait így követte el: Beajánkozott valamelyik czipészmasterhez. Ez elfogadta. Teandai a szerződő kézfogás után azt mondja, hogy neki csak négy-öt nap múlva lehet munkába állani, mert az anyja halálán van. Hozzá utazik, az pedig a hatodik határban lakik. Teandai csakugyan oda ment az előzetesen megnevezett városba és onnan azt írta a májstramnak, hogy ő már szívesen menne, de nem mehet, mert nincs pénze. Veszi hát a bátorságot és a hat forint utánvét mellett beküldi a munkakönyvét. A májster kiváltja a munkakönyvet, a mely azonban nem egyéb egy darab kemény papirosnál. Így tett Teandai igen sokszor, állítólag legutóbb mifelénk is, és ezért körözött a rendőrség az országban.

* **Kóbor cigányok letartóztatása.** A vármegyénk területén újabb időben seregestül mutatkozó kóbor cigányokat erősen ildózi a csendőrség. A minap is Alsó-Sebesen három szekérből álló karaván tartózkodván, a csendőrorjárat kérdőre vonta őket s megmozdván, egyet közülük, *Markovics Gábort*, a ki iránt a *Rendőri Közlöny* egyik utóbbi száma is érdeklődött, letartóztatták s az eperjesi kir. ügyészségnek átadták. Még jobb fogást tett a csendőrség október 5-ikén, a mikor a téglavető mellett két szekér Faraó-ivadékok szőlőt fel igazolásra. Az egyik szekérben régóta keresett jómadár húzta meg magát, *Gelicze György* zemplényi cigány, a ki még a múlt hóban Szabolcs-vármegyé Napkor községében több társával áruházban, asszonyoknak öltöztetve — betört Szabó Miklós görkath. pap lakásába s a lelkész kezétlenül összekötözve s bántalmazva, minden értékesebb ingóságát elvitte. A letartóztatott a helybeli ügyészségi fogházban várja büntetését; többi társait erősen nyomozzák.

* **Halálos elgázolás.** *Szuhár József* váltóór 18 éves *József* nevű fiát a bártiai vasút mozdonya elgázolta, minek folytán még az nap éjjel 1 órakor meg is halt. A rendőrség a hullát a tetemkamarába szállította, egyúttal az eljárást megindította, hogy nem-e vétkes gondatlanság esete forog fön.

* **Letartóztatott tolvaj.** *Kellemes Lőrincz*, színyűfalusi illetőségű csavargó, a legkellemetlenebb ember Girált környékén. A minap is *Fanicskó János* körösfői lakos udvarában okozott szomorúságot. A házbéliek távollétét felhasználva, minden elemeihez ingó tárgyat magával vitt. A kellemetlenkedő *Kellemes Lőrincz* azonban a napokban sikerült a csendőrségnek feltalálnia s a már többször büntetett csavargót a girálói járásbírósg gondjaira bízni.

* **Rablók az országúton.** A Szent-István és Szokoly közötti útvonalon *Kisidai János* és hat társa megtámadták *Fool Nachmán* házát s életveszélyes fenyegetésekkel követelték pénzt. A vakmerő rablók azonban nagyon is csalódtak, mert a halálosan megremült *Fool Nachmán* zsebeiben mindössze 50 krt találtak. Az esetről értesített csendőrség a tetteseket erősen nyomozza.

* **Szomorúan végződött krumplikapálás.** Németfalun krumplit kapált *Bucek Pál* és *Podliszni János*. Nem csoda, hogy e kevésbbé szórakoztató munkát déltájban megúnták s pihenés helyett egy kis krumplikontettizést rögtönöztek. Eleintén csak tréfából ment a dobálódzás; majd mindinkább harciasakká váltak az ellenfelek s utójjára is az orron talált *Bucek Pál* elkeseredetten adta vissza a kölesönt s a kezügyébe eső kapával elszántan belevágott a *Podliszni János* koponyájába. Az eszméletlenül elterülő *Podlisznit* úgy szállították haza s erős koponyatorése végzetessé válhatik reá. *Bucek Jánost* feljelentették a büntető bíróságnak.

* **Tűz.** *Felső-Polyánán* október 5-én hajnalban kigyuladt *Klein Gizella* háza s a melléképületek s a szomszédos csűrök teljesen leégtek. A tűz keletkezését — a mint azt a vizsgálat is beigazolta — a rozoga, fából épült kémény kigyuladása idézte elő. A kár biztosítás útján megtérül. — Ugyancsak leégett *Asgúthon* *Vaskó János* háza, odaégett takarmánya, készpénze, nagyobb mennyiségű termény. A háznak csak kis része térül meg biztosítás útján, miután csupán a lakóház volt biztosítva. A tűz keletkezésének okát eddig még ki nem derítették.

* **Harapós legény.** *Iván György* somosi lakos október 1-én a korcsmából kijövő *Iván Jánossal* szóváltásba keveredett. Valószínűleg az elfogyasztott pálinka árán nem tudtak megegyezni, mert *Iván*

György dühében homlokon sújtva *Iván Jánost*, tőle telhetőleg összeharapálta társát. E szokatlan módon s tanulságosan tüzesen csokolódzó legényt feljelentették a hatóságnak. *Iván János* pedig a csókok nyomait örökre viselni fogja.

* **Fortuna Otthona.** Az Osztálysorsjáték utolsó húzása a 600,000 koronás jutalom-nyeremény a rendkívül szerencsés és hírneves *Gaedické A.* főgyűjtődéjében (Budapest, Kossuth-Lajos utca 17.) vásárolt 62,551. számú sorsjegyre esett. Ezen főelárúsító kifizetett már vevőinek egy 400,000 koronás nyereményt, kétszer 100,000 koronás nyereményt, háromszor 60,000 koronás nyereményt. I. osztályú sorsjegyek ezen szerencsés főelárúsítónál már most kaphatók.

* **T. Olvasóinkat** valószínűleg érdekelni fogja, hogy a *Mosse Rudolf* hirdetői iroda Budapest VII., *Károly-körút 9. sz. a.* fiók-irodát nyitott, mely világhírű *czég* az összes bel- és külföldi lapok részére hirdetéseket szolídul és a legutányosabban közvetít.

* **Az Osztálysorsjáték** a banküzletről régóta meggyökerezett egész sor elfogultságot szüntetett meg. Hiszen a nagyközönségnek igazában csak most volt rá alkalma, hogy az üzletnek ezzel a nemével is megismerkedjen és meggyőződjön róla, hogy a bankár is, a kit az Osztálysorsjáték különben főelárúsítónak nevez, a legszigorúbb lelkiismeretességgel viszi az üzleteit. Az ismeretessé lett nagy főelárúsító közt *Lukács Vilmos* (V., Fűrőd-utca 10.) csakhamar a legnépszerűbb lett. Abszolút megbízhatósága és üzleti előzékenysége a régi jeles sorsolási szakembert a közönséggel is megkedveltették, úgy, hogy az ő főelárúsító-üzletéből való osztálysorsjegyeknek bizonyos nimbusuk van. *Lukács Vilmos*-féle osztálysorsjegyeket keresnek azok, a kik az osztálysorsjegyeket nyerő- valószínűségét fokozni akarják. Most is nagy lesz a kelendőségük, hogy piacra kerülnek az V. Osztálysorsjáték első osztályának sorsjegyei. Az új sorsjáték nagyérdékű játéktérrel együtt is ötvenezer nyereményt biztosít a sorsjegyek tulajdonosainak, s e nyeremények között egész sor olyan van, a mely a szó szoros értelmében vagyonos emberré teszi a megnyerőjét.

— **Biztosítási ügyek.** Az életbiztosításról. Takarekosságra int a kor szelleme. Egyrészt azért, mert ijesztő módon tolong minden pályán a tömeg ember és nyüzsgő sokaságából nem mindenkinek

jut kenyér; másrészt, mert ezek kezéből csavarja ki az életfentartó eszközt — a gép, és még folyton növekvőben van a harc az emberi erő és a masina energiája között. Panasza nyílik az emberi ajk, mint *Madách* mondja *Ember tragédiájában*: «Több az eszkimó, mint a foka!» Nagy szociális átalakulásnak kell történniök, hogy kiegyenlítést nyerjen az emberkinálat és a -kereslet közötti kedvezőtlen arány és csak jövő generációk fogják a szocializmus nivelláló hatását érezni; de a míg a társadalom üstjében a jövő életitala forr, addig hallani véljük a kor intelmét, a mely szől szegényhez, gazdaghoz egyaránt: «takaríts!» És boldogok, a kik a kor szózatát hallják és követik. Az életnek legnagyobb bölcsessége szől belőle hozzánk. De mi még messze mögötte vagyunk más kulturálmok ezen intelm kellő megértésében; mutatja és szomorúan igazolja ezt az az alacsony arányszám, a mely hazánkban az életbiztosítás terjedtségét jelzi. Pedig az észszerű takarításnak éppen az életbiztosítás útján kell megtörténnie, mert hiszen kiszámíthatatlan a sors szépsége és soha sem tudhatjuk, hogy megengedtetik-e érnünk a következő napot. De mit takaríthatunk, ha nem áll rendelkezésünkre hosszú idő a takarításhoz? Míg az életbiztosítás intézményének éppen abban rejlik áldásos és üdvös volta, hogy előre is tudjuk: mennyi a takarított összeg, akár felénk suhint a halál kaszája, akár nem. Ha van törvénye a nagy számoknak, úgy még inkább van a fix számoknak törvénye a küzdelmes létben, a mely hogy meddig tart, nincs halandó, a ki megmondhatná. A gyásznak könyűjét ugyan nem, de a nyomor-nak sok ezer könyűjét szárítaná fel, ha az életbiztosítás intézménye napjainkban terjedtebb volna nálunk, magyaroknál. Pedig még mindig ott tartunk, hogy ügynökök ezrei mozgósítatnak az üzletszerzés céljából és ezeknek valóságos demosthenesi elokvenziát, ördögös praktikát kell kifejteniök, hogy aránylag szerény eredményt érjenek el; de mennyivel nagyobb azoknak száma, a kik az életbiztosítás lényegét megérteni nem akarják, azt fel nem fogják, jöllehet egy érvet sem bírnának felhozni ellene. És ezekből lesznek a gondtelt aggok, az embertársak kegyelemmorzsáira utalt nyomorgók, a proletáriátus szőlői. Volt idő, a mikor sovínizmusunk nem engedte, hogy éljünk a biztosítás malasztjával; mikor a külföldnek kellett volna juttatnunk pénzünköt, nem lévén akkor még magyar intézet, a melyhez szívesen fordulhattunk

KATHREINER-FÉLE

Kneipp maláta kávé.

Nagymama nekem is!

Évek óta kitünő pótléknak bizonyult a babkávéhoz. — Ideg-, szív- és gyomor bajoknál, vérszegénységnél orvosilag ajánlva. Legkedveltebb kávéital a családok százezereinél.

volna. Ma alkotású, t. Előttünk fö. seti Balese már nem e. dásági tény. ujt alkotó. míg leguja. el tudta h. jártak, és. közönségre. juk jelen. a jeles ko. biztosítási. eddig egy. seti» min. bizonyos. számú köt. biztosított. azonnal kit. előnyt nyú. feleinek, a. őket nagy. latba eső e. a mely ut. kellett vol. két díjrész. «Nemzeti» kiokoskodn. táblázatok. a mely szer. egyének a. keresethez. oly módon. Látszik ebb. a gyakorlat. tás terén s. hetni azoka. legjobb úte.

„He
45 krtól 17
ha közvetlen
szines. —
Privát-
tesen, valami
postafő
Henneberg
Magyar

Fősze
Dr. Hor

a hv

az e

a

S

kitünő s

Vas

Első r

Szám

oly egy

folytat

hasi

tüнем

home

Kaphat

A h

1

Aprilis

290—

Nov. 1—

230—

* A cajité

volna. Ma azonban másképpen áll a dolog. Van magyar alkotású, magyar vezetésű honi intézetünk, nem egy. Előttünk fekszik egy fiatal intézet tájékoztatója, a „Nemzeti Balesetbiztosító Részvénytársaság”, a mely intézet már nem egy babért szerzett magának hasznos közgazdasági ténykedésével. Menten ősdi, avult eszméktől, sok újat alkotott már eddig is a balesetbiztosítás terén, míg legújában az életbiztosítást véve fel üzletkörébe, el tudta hagyni azt az ösvényt, melyen már úkapáink jártak, és teremtett újat, érdekést és vonzót, a nagy-közönségre nézve pedig szokatlan előnyöst. Nem kívánjuk jelen cikkünk keretében bőven ismertetni mindazt a jeles kombinációt, a melyeket a „Nemzeti” életbiztosítási prospektusa tartalmaz; de kiemeljük azt az eddig egyedül álló módozatot, a mely szerint a „Nemzeti” minden évben, kir. közjegyző jelenlétében, egy bizonyos (a prospektusban közelebbről meghatározott) számú kötvényt huzat ki, a mely kihúzott kötvények biztosított összegei, legyenek ezek bármily nagyságúak, azonnal kifizetésre kerülnek. Elképzelhető, hogy milyen előnyt nyújt a „Nemzeti” ezen módozattal biztosító feleinek, a kik közül évenként többen abban a bizonyára őket nagyon megörvendeztető és anyagilag is súlyosan latba eső előnyben részesülnek, hogy a biztosított tőkét, a mely után halálig vagy egy-két évtizeden át díjat kellett volna fizetniük, kézzre kapják, esetleg már egy-két díjrészlet fizetése után is. Szerencsés idea volt a „Nemzeti” vezetőségétől ezt a biztosítási módozatot kiokoskodni; de méltóan sorakoznak ehhez a többi táblázatok is, melyek közül csupán azt említjük itt fel, a mely szerint lehetővé teszi a „Nemzeti”, hogy oly egyének, a kik csak évek múltán juthatnak dúsabb keresethez, előre is nagyobb tőkét biztosíthassanak oly módon, hogy öt éven át csak a díj felét fizetik. Látszik ebből is, hogy finom érzelme van a „Nemzeti” a gyakorlati élet igényei iránt, és így a balesetbiztosítás terén szerzett babéraihoz hozzá fogja jogosan tűzhetni azokat, a melyeket az életbiztosítás terén szerezni legjobb úton van.

„Henneberg-selyem”

45 krtól 11 ftt 65 krtig méterenként — csak akkor valódi, ha közvetlen gyárainból rendeltetnek, — fekete, fehér és színes, — a legdivatosabb szövés-, szín- és mintázatban. **Privát-fogyasztóknak** postabér- és vámmentesen, valamint házhoz szállítva, — mintákat pedig postafordultával küldenek.

Henneberg G. selyemgyárai (cs. és kir. udvari szállító) Zürichben. Magyar levelezés. Svajzba kétszeres levélbélyeg ragasztandó.

Főszerkesztő: Dr. Horváth Ödön. Felelős szerkesztő: Dr. Mikler Károly. Kiadótulajdonos: Kósch Árpád.

NYILT-TÉR.

Vesebajoknál,
a húgyhólyag bántalmainál
és köszvényénél,
az emésztési és lélegzési
szervek hurutainál,
a **Lithion-forrás**
Salvator

kitűnő sikerrel használtatik. E forrás kiváló tulajdonságai:

Húgyhajtó hatása.

Vasmentes. Kellemes ízű.

Könnyen emészthető.

Első rangu gyógyvíz és diaetikus ital. Számos orvosi tekintélyek által különösen oly egyéneknek ajánlva, a kik ülő életmódjuk folytán **aranyeres bántalmakban, hasi pozsga, máj- és vese izgatási tünetekben** vagy **húgysavas vese-homok** és **vesekövek** képződésében szenvednek.

Kapható ásványvízkereskedésekben és gyógyszerárakban.

A **Salvator-forrás** igazgatósága Eperjesen.

A holland-amerikai útirány.

Hetenkint egy- vagy kétszeri gőzforgalom Rotterdamtól New-Yorkig.

Cajüt-iroda: Bécs, I., Kolowratring 10. Fedélzet-iroda: Bécs, IV., Weyringasse 7/a.

I. Cajüte:		II. Cajüte:	
Aprilis 1-től Okt. 31-ig	290—400 Mk.*	Aug. 1-től Okt. 15-ig	200 Mk.
Nov. 1-től Márcz. 31-ig	230—320 Mk.	Okt. 16-tól Julius 31-ig	180 Márka.

* A cajüte fekvése és nagysága, valamint a gőzös gyorsasága és eleganciaja szerint.

Árverési hirdetmény.

Az Eperjesi Bankegylet részéről közhírré tétetik, miszerint a nála elzálogosított és bezárólag **folyó évi junius hó 30-ig lejárt** ékszer-, értékpapír- és egyéb tárgyakból álló kézizálogok

1899. évi november hó 6-án

reggeli 9 órakor az intézet helyiségében, az alapszabályok értelmében tartandó nyilvános árverésen a legtöbbet ígérőknek eladatni fognak.

Ezen zálogok az árverés napjáig az illető felek által rendezhetők.

Eperjesen, 1899. szeptember hó 5-én.

Az Eperjesi Bankegylet igazgatósága.

VALÓDI **LINOLEUM** Fontos háziasszonyoknak!
puha padlóra minden színben.

Nincs többé ragadós szobapadló! Linoleum padlózománcz egy óra alatt keményre szárad, gyönyörű fénye van és elérhetlen tartóssága.

Többször megtörtént, hogy az Eisenstädter-féle Linoleum helyett utánzatokat kaptak a vevők, figyelmeztetjük tehát a t. vevő közönséget, hogy mindig és csak Eisenstädter-féle Linoleumot kérjen a *vas lovag* védjeggyel.

LAKK- ÉS FESTÉKGYÁR EISENSTÄDTER TESTVÉREK, Bécs.

Egyedüli
főraktár
Eperjesen
Holénia Béla
czégnél.

Hazai Ipart Csakis
a
Hazai Ipart
pártoljuk!

FUCHS és SCHLICHTER.
Budapest, VI. Jász-utca 7.

Keil-lakk

(Glasur)

legkitűnőbb mázó-szer puha padló számára. — Egy nagy palaczk ára 1 forint 35 krajczár. Egy kis palaczk ára 68 kr.

Viasz-kenőcs

legjobb és legegyszerűbb beeresztő-szer kemény padló számára. 1 köcsög ára 60 kr.

Arany-fénymáz

képkeretek stb. bearanyozására. 1 kis palaczk ára 20 krajczár.

Fehér „Glasur“-fénymáz

legjobb szer mosdó-asztalok, ajtók, ablakdeszkák stb. ujonnan befestésére. 1 kis doboz ára 45 kr. 1 nagy doboz ára 75 kr.

Mindenkor kapható:

Steinhauser A. István czégnél Egerben.

Hirdetmény.

Ennel közhírré tétetik, hogy miután a Magyar Királyi Pénzügyminiszterium ellenőrző közegei a Magy. Kir. Szab. Osztálysorsjáték (V. Sorsjáték) I. osztályára szóló sorsjegyeket felülvizsgálták, azok a főelárúsítóknak elárúsítás végett kiadattak. — A Magyar Királyi Pénzügyminiszterium által jóváhagyott sorsolási terv itt következik:

A Magy. Kir. Szabadalmazott Osztálysorsjáték Sorsolási Terve.

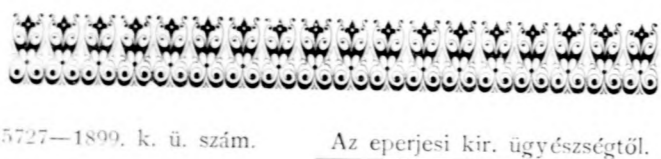
Ötödik Sorsjáték.

100,000 sorsjegy 50,000 nyeresmény.

Első osztály Betét 12 korona. Húzás: 1899. nov. 16. és 17.	Második osztály Betét 20 korona. Húzás: 1899. decz. 13. és 14.	Harmadik osztály Betét 32 korona. Húzás: 1900. jan. 9., 10. és 11.	Negyedik osztály Betét 40 korona. Húzás: 1900. jan. 31. és febr. 1.	Ötödik osztály Betét 32 korona. Húzás: 1900. febr. 21. és 22.	Hatodik osztály Betét 24 korona. Húzás: 1900. márcz. 14. — apr. 10-ig.
Nyeremény Korona	Nyeremény Korona	Nyeremény Korona	Nyeremény Korona	Nyeremény Korona	
1 á 60,000	1 á 70,000	1 á 80,000	1 á 90,000	1 á 100,000	Legnagyobb nyeresmény szerencsés esetben 1.000,000 korona (Egy Millió). Ezen 480 nyeresmény közül utoljára kapja a jutalomdíjat.
1 " 20,000	1 " 25,000	1 " 30,000	1 " 30,000	1 " 30,000	
1 " 10,000	1 " 10,000	1 " 20,000	1 " 20,000	1 " 20,000	
1 " 5,000	1 " 5,000	1 " 15,000	1 " 15,000	1 " 15,000	
3 " 2000 6,000	3 " 3000 9,000	3 " 10000 30,000	3 " 10000 30,000	3 " 10000 30,000	
5 " 1000 5,000	5 " 2000 10,000	5 " 5000 25,000	5 " 5000 25,000	5 " 5000 25,000	
8 " 500 4,000	8 " 1000 8,000	8 " 2000 16,000	8 " 2000 16,000	8 " 2000 16,000	
30 " 300 9,000	20 " 500 10,000	10 " 1000 10,000	10 " 1000 10,000	10 " 1000 10,000	
50 " 100 5,000	60 " 300 18,000	70 " 500 35,000	70 " 500 35,000	70 " 500 35,000	
2900 " 40 110,000	3000 " 80 312,000	4900 " 130 637,000	3900 " 170 663,000	3900 " 200 780,000	
3000 = 240.000	4000 = 477.000	5000 = 898.000	4000 = 934.000	4000 = 1.061.000	1 jutalom kor. 600,000 600,000 1 nyeresmény á 400,000 400,000 1 " " 200,000 200,000 1 " " 100,000 100,000 1 " " 60,000 60,000 1 " " 40,000 40,000 2 " " 30,000 60,000 3 " " 20,000 60,000 20 " " 10,000 200,000 50 " " 5,000 250,000 400 " " 2,000 800,000 720 " " 1,000 720,000 1,000 " " 500 500,000 27,800 " " 200 5,560,000 30,000 nyeresmény és jutalom kor. 9.550,000

Az I. osztály húzása 1899. évi november 16. és 17-én lesz. A húzások a Magyar királyi állami ellenőrző hatóság és kir. közjegyző jelenlétében, nyilvánosan történnek a Vigadó termeiben. Sorsjegyek a Magy. Kir. Szab. Osztálysorsjáték valamennyi elárúsítóinál kaphatók. Budapest, 1899. évi október hó 15-én.

Magy. Kir. Szab. Osztálysorsjáték Igazgatósága.
Lónyay. Hazay.

5727—1899. k. ü. szám. Az eperjesi kir. ügyészségtől.

Árlejtési hirdetmény.

Az eperjesi kir. ügyészség hivatali és a felügyelete alatt álló központi fogház helyiségeinek fűtésére 1900-ik évben szükségelt körülbelül 251 köbm. tüzfű szállításának biztosítására a kir. ügyészség hivatalos helyiségeiben 1899. évi október 30-ik napján d. e. 9 órakor árlejtés fog tartatni.

Erről a vállalkozni szándékozók azzal értesítettek, hogy az árlejtési feltételeket a kir. ügyészségnél a hivatalos órák alatt megtekinthetik, továbbá, hogy bánatpénzül 120 kor., azaz egyszázhusz korona teendő le készpénzben vagy óvadékképes értékpapirokban és pedig zárt írásbeli ajánlatnál ezzel egyidejűleg, a szóbeli árlejtésben résztvevő által pedig ezt megelőzőleg kellően bélyegezett zárt írásbeli ajánlatok — melyekben vállalkozni szándékozó kinyilatkoztatni tartozik, hogy az árlejtési feltételeket ismeri, azoknak magát aláveti — lepecsételve a szóbeli árlejtés megkezdéseig fogadtatnak el.

Kir. ügyészség Eperjesen, 1899. okt. 7-én.
Grynæus,
kir. ügyész.

Vigyázzunk a védjegyre!

Máriaczei gyomorcsépek

nagyszerűen hatnak gyomorbajoknál, nélkülözhetetlen s általános ismert házi és népszerű étvágytalanság, gyomorgyengeség, bűzös lehellet, felfújtás, savanyú felbűfögés, hasmenés, gyomorégés, felesleges nyálkakiválasztás, sárgaság, undor és hányás, gyomorgörcs, szűkülésnél.

Hathatós gyógyszernek bizonyult fejfájásnál, a mennyiben ez a gyomortól származott, gyomortürelhelésnél ételkel és italokkal, gúliszták-, májbajok- és hámorrhoidáknál.

Említett bajoknál a **Máriaczei gyomorcsépek** évek óta kitűnőnek bizonyultak, a mit száz meg száz bizonyítvány tanúsít. Egy kis üveg ára használati utasítással együtt 40 kr., nagy üveg ára 70 kr.

Központi szétküldési raktár: **Brády Károly** gyógyszer-tára a „Magyar Királyhoz”, Bécs, I. Fleischmarkt.

A **Máriaczei gyomorcsépek** valódián kaphatók: **Eperjes:** Barts Emil és Molitorisz I. gyógyszerészeknél. — **Hosonmona:** Szekerák A. gyógyszer-nél. — **Kis-Szeben:** Widder Gy. gyógyszer-nél. — **Lubló:** Ignatovits A. gyógyszer-nél. — **Szilna:** Császár Árpád gyógyszerésznél.

• Legjutányosabb árak! •

Őszi és téli idényre

ajánlok legnagyobb választékban női ruhakelméket, gyapjú-, selyem-, flanel-, barchet és mosókélméket hozzávaló díszekkel.

CONFECTIO:
gallér, kabát, köpenyeg, sapka, boa és karmantyú.
Csipke, pamut és gyapjú-függönyök, asztal- és ágytakarók, pokróczok, futó- és nagy-szőnyegek.
Csak Schroll-féle chiffonok és tiszta len-vásznak, kávé- és asztalkészletek.

NŐI KELENGYE
kész fehérneműekben állandó raktár, minden árban s legjobb kivitelben.

Singer-féle és karikahajós varrógépek raktára.

Vidékre minták bérmentve!

ZAVATZKY SZILÁRD

divat- és vászonkereskedése, Eperjes.

Hirdetések az EPERJESI LAPOK számára

jutányos áron vétetnek fel

KÖSCH ÁRPÁD

könyvnyomatató-intézetében.

Clayton & Shuttleworth

mezőgazdasági gépgyárosok Budapest Váci-körút 63. sz.

által a legjutányosabb árak mellett ajánlatnak:

Locomobil és gőzcséplőgép-készletek 2 1/2 egész 12 lóerőig, továbbá Járgány-cséplőgépek, lóhere-cséplők, tisztító-rosták, konkolyozók, kaszáló- és aratógépek, szénagyűjtők, boronák.

„Columbia-Drill“
legjobb sorvetőgépek, szecsakavágók, répvágók, kukorica-morzsolók, darálók, őrő-malmok, egytetemes acél-ekék.

2- és 3-vasú ekék és minden egyéb gazdasági gépek.

Részletes árjegyzékek kívánatra ingyen és bérmentve küldetnek.

Lincolni törzsgyárunk a világ legnagyobb locomobil- és cséplőgép gyára.

Nyomatott Kösch Árpád könyvnyomatató-intézetében Eperjesen.

Előfizet...
Hirdetési...
tészert jutányo...

A Sz...
szakválas...
ülésében...
nem csup...
kiterjeszt...
az önműv...
zőknek in...
úttal váro...
alapon vá...
lesz előm...

A sz...
fontosság...
igazgató...
s kétségt...
már a m...
zene- és l...
szabály-...
körének...
fog rends...
meghatáro...
olvasó- és

Mielőt...
méltányl...
czéljából...
hogy ez e...
állapítása...
küszöböl...
hogy a r...
bőségesen...
vételével...
koronkén...
művészet...
leendő k...

Hogy...
szakválas...
inkább a...
ismerhetj...
Köztu...
lenlegi fej...
a remény...
lánglelkű...
akkor, a

AZ „E

Ha...
Ta...
K...
A...
K...
O...
M...
U...
S...
U...
N...
L...

Az e

A nagy...
üvegén vé...
pirosuló vilá...
egymástut...
is lassanki...
templom k...
portokba...
csernye ut...
sáncz-árok...
özönlött k